

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. november 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0698
Dok.: LOJ41467

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 47 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. oktober 2008.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 47 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Under henvisning til Europarådets Torturkomité (CPT’s) rapport om komitéens besøg i Danmark i februar 2008, afsnit II, B, 9, bedes ministeren kommentere CPT’s henstilling om, at fanger ikke må sættes under unødigt pres for at acceptere medicinsk kønsdriftdæmpende behandling.”

Svar:

Siden 1989 er visse seksualforbrydere blevet tilbudt kønsdriftdæmpende behandling. Kriterierne er, at de skal have begået gentagen eller meget alvorlig personfarlig sædelighedskriminalitet, at de skønnes at være i fare for at begå ligeartet kriminalitet, og at det vurderes, at ingen anden psykoterapeutisk eller medicinsk behandling kan nedsætte risikoen for ny sædelighedskriminalitet.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der er 2-3 indsatte om året, som begynder denne behandling.

Endvidere har direktoratet oplyst, at der lægges stor vægt på, at behandling med kønsdriftdæmpende medicin kun tilbydes, hvis alle andre muligheder er udtømte eller vurderes at være utilstrækkelige til at imødegå risiko for tilbagefald til ny sædelighedskriminalitet.

Inden den indsatte tilbydes behandling med kønsdriftdæmpende medicin, har den pågældende adskillige samtaler med psykolog/psykiater og observeres ofte i flere år. Denne observationsperiode er nødvendig for at vurdere, om den indsatte skal tilbydes behandlingen, da det er en meget indgribende foranstaltning.

Behandling af ikke sindssyge (psykotiske) er i Danmark betinget af, at patienten samtykker. Sådan er det også med behandling med kønsdriftdæmpende medicin. Afviser den indsatte et tilbud om kønsdriftdæmpende medicin, vil dette på grund af misbrugsfaren som alt overvejende udgangspunkt indebære, at den indsatte ikke opnår forskellige frihedsgoder.

Som en ekstra retssikkerhedsmæssig foranstaltning har Retslægerådet siden 1997 fået sager, der omhandler behandling med kønsdriftdæmpende medicin som vilkår for frihedsgoder, forelagt til godkendelse, inden behandlingen iværksættes.

Inden behandling iværksættes, skal der således både foreligge et informeret samtykke fra den sædelighedskriminelle og en godkendelse fra Retslægerådet.

Supplerende kan det oplyses, at Den Europæiske Kommissær for Menneskerettigheder i 2004 – efter et besøg i Danmark samme år – fik tilsendt en redegørelse vedrørende sædelighedsdømte, der kommer i kønsdriftsdæmpende behandling. Redegørelsen gav ikke anledning til yderligere bemærkninger. I december 2006 aflagde kommissæren et opfølgingsbesøg, hvor han konstaterede, at behandling med kønsdriftsdæmpende medicin foregår frivilligt og efter informeret samtykke, og at medicinens langtidsvirkninger og bivirkninger følges nøje.

Som det fremgår, er der meget restriktive betingelser for at tilbyde indsatte kønsdriftsdæmpende behandling, og Justitsministeriet finder på den anførte baggrund, at de indsatte ikke udsættes for unødigt pres for at acceptere behandlingen.